

Overweging zondag 17 mei, zesde zondag na Pasen

Lezingen: Handelingen 8,5-8.14-17, Petrus 3,15-19, Johannes 14, 15-21

In de tijd van de lock down wandelde ik door de verlaten straten van Nieuwenhagen. Ik had thuis net de lezingen gelezen die deze zondag aan de orde zijn. Er gingen allerlei gedachten door mijn hoofd. Ik hoefde nergens op te letten, want er was niemand op straat. Filippus was in Samaria en verkondigde met grote ijver de messias. Blijkbaar was hij zeer goed van de tongriem gesneden, want de mensen bleven staan en luisterden vol belangstelling naar hem. Toen hij ook nog over wonderlijke krachten beschikte - want hij genas kreupelen en bevrijdde mensen van onreine geesten die hen onder luid geschreeuw verlieten -, waren ze verkocht. Hij was hun held. De vlag ging uit en er werd gefeest. Samaritanen, grote vijanden van de Joden, bekeerden zich. Petrus en Johannes gingen zo snel mogelijk naar Samaria, want nog waren de bekeerde Samaritanen alleen maar gedoopt. De beide apostelen baden voor de bekeerlingen, legden hen de handen op en zo ontvingen die de Heilige Geest. Petrus schrijft in de lezing van vandaag: Naar het lichaam werd hij gedood maar naar de geest tot leven gewekt. Johannes schrijft vandaag: Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn, de Geest van de waarheid. Wat is dat toch? Wat kunnen we eigenlijk met dat begrip GEEST? Je komt dat woord in allerlei situaties tegen en we gebruiken het ook in allerlei omstandigheden. Het is een begrip en je wil er iets mee aanduiden. Het kan ook iets heel gewoons zijn. Bijvoorbeeld: een keer in de drie maanden poets ik thuis het koper. Ik sta op, ben eigenlijk niets van plan en ineens krijg ik de geest en zeg: ik ga nu het koper poetsen. Over een priester zei men vroeger: hij is een geestelijke. Men zegt ook wel eens van iemand: hij is spiritueel gevoelig of iemand is geestig. In een woordenboek Latijn vond ik: geest is levensadem. Als de levensadem je verlaat, dan sterf je. Zo belangrijk is het hebben van een geest. De geest is dus heel belangrijk voor je leven. De volgende vraag is dan voor mij: Wat doe ik met die geest? De mens is een sociaal wezen. Dat merken we vooral nu in deze coronatijd, waar je eigenlijk met niemand echt contact mag hebben. We zoeken mensen die geestesgezind zijn met elkaar. Zo ontstaan zowel op seculier als regulier gebied gemeenschappen die een eigen boodschap uit willen dragen. Voor de christelijke gemeenschappen is dat de boodschap die Jezus Christus, namens zijn Vader in de hemel, verkondigde, namelijk een boodschap van vrede, gerechtigheid, liefde en bevrijding. Miljoenen mensen hebben zich in de loop der eeuwen in deze boodschap herkend en haar tot leidraad voor hun leven gemaakt. Deze week bezocht ik een doodzieke man. Wij hadden eerder een aantal gesprekken gevoerd. Hij had een druk, zakelijk leven achter de rug. Ergens in zijn leven had hij een piepklein bijbeltje gekregen. Dat was altijd in zijn buurt en lag altijd op zijn nachtkastje. Als het moeilijk ging, dan pakte hij dat bijbeltje, zo groot als een lucifersdoosje. Dat gaf hem houvast. Hoewel hij katholiek gedoopt was, had het geloof geen grote rol in zijn leven gespeeld. Toen ik nu bij hem kwam, was hij niet meer aanspreekbaar, maar hij had dit piepkleine bijbeltje in zijn hand. We dronken koffie, en ineens hoorden we hem zuchten. We gingen direct naar hem toe, hij zuchtte nog een paar keer en terwijl we naar hem keken, braken zijn ogen en je zag als het ware zijn geest uit zijn lichaam verdwijnen. Toen was het letterlijk doodstil. Zijn vrouw nam het bijbeltje uit zijn handen en stak het in de borstzak van zijn pyama en zei: hij wilde zo graag geloven, maar kon het niet voelen. Dat mag hij meenemen in het eeuwige leven.

Nog veertien dagen en dan gaan we weer het grote feest van de Geest, de Spiritus, de Levensadem vieren. Dat feest geeft ons de inspiratie om dit in ons eigen leven vorm en gestalte te geven in het

bewustzijn dat we het geestelijk koninkrijk van God alleen met Gods Geest en elkaar in de harten van mensen kunnen realiseren. Met elkaar blijven we werken aan dit ideaal.

Wim Warmerdam